

discedere cupiunt Immodiscedunt.
 melius eē dicentes Inferas habitare
 quam cū talib; xpīanis. Ego ipse
 nissime & corporis Inbecillitas & hūmīs
 retineret asperitas. Iam modo fugite.
 Ut unquam dum uernum tēpus aduenit.
 obsecro ut pauis mihi, nisi sibi, heremi con
 cēdat hospitiū, Aut si & hoc tardum
 uidet abscedo. Dñi: trāsp̄lent ad oēs,
 Ascendant soli caelū: p̄ illor tantū xpr̄
 moratur sic habeat, possideat, gloriā
 Miliāū ab sit gloriari nisi Incedam
 ihū xpi p̄ quē mihi mīsericordis crucifixus ē
 & ego mundo Desideāū quod digna
 tur et scribere scō cyrillo Dedicā scrib
 tā fidem. Quis sic p̄ credat alienus xpo:
 Ceterum ego fida meē tester habeo
 aures tuas. & beata fr̄s zenobij quem
 tecū oīs qui hic sumus plurimū saluam.

LVII.
HIERON AD AUITUM. IN
quo ex quatuor LIBRIS
PERIARCAI CONTRA CA
tholicāms un̄ p̄ideā
pandit.

Nostre annos circiter
 decem sc̄i urpammachius ad me
 & cuiusdam scēdulae misit que
 originis tēp̄ proximi In p̄tata uolu
 minā continebat Immo ut uita hoc
 magno opere postulauit ut gr̄cē uerba
 tam seruare & latina translato. &
 In utraq; parte. seu bene seu male
 dixit ille qui scribit absq; In p̄tā

Quis igitur hor uoluerit legere libror
 & calcaatq; pedib; ad terrā rep̄missio
 nis p̄gere p̄cubi aserpentib; morsū
 & arcuato uulnere corporis uerberetur
 legat p̄aur huius librum & a p̄te quam
 Ingradiatur uocem quae sibi cauenda
 sūt mouerit.
 igitur ego qui scribere debuī p̄ h̄tāte q̄tē dimisi quāq;
 legere uoluerit requirat In loco